

Daar lopen ze. Saul en de knecht. Achter de muur in het veld. Bij de rivier. Maar de ezellen zijn nergens te vinden.

'Ik stop hoor!' zegt Saul. 'We vinden ze toch nooit. Misschien zijn de ezellen allang thuis.'

'Wacht eens,' aarzelt de knecht. 'Ik heb een idee. Zie je die stad daar? Daar woont Samuël, de profeet. Misschien dat hij ons kan helpen.'

'Goed,' zegt Saul. 'Je weet maar nooit.'

Samen lopen ze naar de stad.

Ook Samuël zoekt. Maar niet naar ezellen. Hij zoekt een koning. Een goede koning. Want dat willen de mensen. Net als alle andere volken willen zij ook een koning. Maar wie moet hij vragen? Wie is er goed genoeg? Hij hoopt maar dat God hem helpt.

Samuël loopt de stad uit. Naar de poort.

Opeens botst hij tegen twee mannen op. Het zijn... Saul en de knecht. Ze vragen: 'Eh... dag meneer... eh... we zoeken Samuël. Weet u ook waar hij woont?'

'Samuël? Ja, die ken ik wel. Dat ben ik!' lacht Samuël.

Ook vanbinnen is Samuël blij. Want hij weet dat hij voor de nieuwe koning staat. Iemand die op zoek gaat naar ezellen, zal ook goed voor mensen zorgen. Als ze weglopen, zal hij ze proberen te vinden. Zo'n koning hebben we nodig.

'Bent u Samuël? Dat is ook toevallig,' zegt Saul. 'U komt als geroepen.'

'En jij ook,' zegt Samuël. 'Komen jullie maar met me mee. Het is feest in de stad. We gaan samen eten. En je ezellen? Die zijn gevonden.'

Saul en de knecht weten niet wat ze horen. Maar ze gaan graag met Samuël mee. En 's avonds na het feest blijven Saul en de knecht bij Samuël logeren. De knecht gaat meteen slapen maar Saul en Samuël praten nog lang met elkaar.

'God heeft jou geroepen,' zegt Samuël. 'Jij bent belangrijk voor hem. De mensen willen een koning die goed voor hen zorgt. Als een herder voor zijn schapen.'

Saul knikt. Hij begrijpt wat Samuël bedoelt. En dan gaan ze naar bed.

Als de zon opkomt, gaan Saul en de knecht terug naar huis.

'Wacht,' roept Samuël. 'Ik loop een eindje met jullie mee.'

Maar na een tijdje stuurt Samuël de knecht vooruit: 'Saul, ik wil even alleen met jou zijn.'

En op een stil plekje vertelt Samuël weer over de nieuwe koning. Hij kijkt Saul aan en zegt: 'Nu ben je nog klein, maar als je groot bent, word jij de nieuwe koning. Kniel neer, Saul. Dan doe ik dure olie op je hoofd. Dat betekent: God heeft je koning gemaakt.'

En dan giet Samuël heel voorzichtig een beetje olie op het hoofd van de jonge Saul.

1

woensdag
oktober

Te klein

Zwijn en Egel

Dit zijn de twee hoofdfiguren uit de verhalen van vandaag. Ondanks dat de een groot is en de ander klein, zijn ze vrienden van elkaar. Toch zit het verschil in grootte hen vandaag even in de weg.

Jongsten

Abc

Veel te klein voor jou

Het kleine dier Egel gaat logeren bij het grote dier Zwijn. De volgende dag wil Zwijn ook logeren bij Egel, maar zijn huis blijkt veel te klein te zijn. Hoe lossen ze dat op?

Egel en Zwijn zijn beste vrienden. Ze doen alles samen.

Op een dag komt Egel bij Zwijn slapen.

'Hoi Egel!' zegt Zwijn, als hij de grote deur opendoet. 'Wat fijn dat je er bent!'

Egel trippelt het hol van Zwijn binnen. 'Wauw, wat heb jij een groot huis,' zegt ze en kijkt om zich heen. Zwijn kijkt Egel trots aan.

'Laten we gaan eten,' zegt Zwijn vrolijk. 'Ik heb al gekookt.'

'Heerlijk,' zegt Egel. Maar als ze op een stoel van Zwijn wil gaan zitten, lukt het niet. De stoel is veel te hoog.

'Ik kan er niet bij.' Ze staat op haar tenen.

'Wacht maar. Ik help je wel,' zegt Zwijn en tilt Egel op de stoel. Maar Egel komt maar net met haar snoet boven de tafel uit. Somber kijkt ze naar Zwijn.

'Zullen we op de grond eten?' vraagt Zwijn.

Dat vindt Egel een goed idee.

Maar als ze gaan eten, kan Egel de vork en het mes van Zwijn niet vasthouden met haar pootjes.

'Mijn pootjes zijn te klein...' zegt Egel treurig.

'Nee, mijn bestek is te groot!' zegt Zwijn. 'Weet je wat? Eet maar met je handen. Dan lukt het wel.'

Zwijn begint zelf ook met zijn handen te eten. Grinnikend doet Egel hetzelfde. Zo eten Zwijn en Egel bij kaarslicht een lekker maaltje. Als het bedtijd is, kruipt Egel in het grote logeerbed van Zwijn. Ze verdwijnt bijna onder de grote dekens. Maar ze ligt wel lekker.

'Welterusten, Egel,' zegt Zwijn.

'Welterusten, lief Zwijn,' zegt Egel.

En tevreden gaan ze daarna slapen.

De volgende dag komt Zwijn logeren bij Egel. Zwijn is slim geweest. Hij heeft zijn eigen mes en vork meegenomen.

'Hoi Zwijn!' zegt Egel, als ze de deur opendoet. 'Kom erin!'

Zwijn probeert het hol van Egel binnen te gaan. Maar Zwijn is te groot. Gelukkig lukt het wel als hij een beetje bukt. Binnen staan Egel en Zwijn heel dicht bij elkaar. Zo klein is het huis van Egel.

'Laten we gaan eten,' zegt Egel. 'Ik heb al gekookt.' Ze draait zich om, maar prikt dan met haar stekels in de snoet van Zwijn.

'Au!' zegt Zwijn. 'Pas op!'

Gelukkig kunnen ze er allebei om lachen.

'Hmmm, lekker, ik heb honger,' zegt Zwijn.

'Zullen we weer op de grond eten?' vraagt Egel. 'Dat vond ik zo gezellig.'

Zwijn knikt. En bij kaarslicht eten ze weer een lekker maaltje.

Als ze gaan slapen, wil Zwijn in het logeerbed van Egel gaan liggen. Maar Zwijn is veel te groot. Hij past bijna niet in de slaapkamer. Gelukkig heeft Egel daar iets op gevonden. Ze doet het raampje van haar halletje open. 'Als je je poten uit het raam steekt, past het precies.'

Opgelucht gaat Zwijn op het bedje liggen. Zijn poten passen precies door het raam.

'Welterusten, Egel,' zegt hij.

'Welterusten, lief Zwijn,' zegt Egel.

Tevreden willen Zwijn en Egel gaan slapen.

Maar dan klinkt het 'KRAK'. Het kleine logeerbed van Egel is gebroken. Zwijn ligt met zijn billen op de grond. Zwijn en Egel kijken elkaar aan.

'Dat ligt zeker niet zo lekker?' zegt Egel.

'Nee... ' fluistert Zwijn en hij wordt rood. 'Het spijt me dat ik je bed kapot heb gemaakt. Misschien moet ik maar thuis gaan slapen.'

'Weet je het zeker?' vraagt Egel. Verdrietig kijkt ze Zwijn aan. 'Als je thuis gaat slapen, heb je niet bij mij gelogeed...' Ze fronst haar wenkbrauwen en denkt na. 'Ik heb een idee,' zegt ze dan.

Niet veel later liggen Zwijn en Egel naast elkaar. Op hun matje en in hun slaapzakken. Buiten, in de tuin van Egel.

'Mooi hè?' zegt Egel en ze tuurt naar de sterren. Ze reikt haar pootje uit naar Zwijn. Dat verdwijnt bijna in de grote poot van Zwijn.

'Ja,' zucht Zwijn tevreden. 'Wat een goed idee om buiten te gaan slapen. Zo kunnen we ook nog kijken naar de sterren.'

'Ja...' zucht Egel en ze trekt haar slaapzak over haar snoetje. 'Je bent mijn grootste vriend Zwijn.'

'En jij die van mij,' antwoordt Zwijn.

En terwijl ze allebei genieten van de sterrenhemel, vallen ze langzaam in slaap.

- Susan Schaeffer -

Oudsten

Abc

Te klein behuïsd

Kleine Egel wil zo graag een keer bij zijn grote vriend Zwijn logeren. Maar als ze samen een afspraak daarover maken, 'jij bij mij dan ik ook bij jou', komt Egel na de logeerpartij bij Zwijn er nooit meer op terug. Waarom niet?

'Wat gezellig dat je er bent, Egel,' zegt Zwijn.

'Dat vind ik ook,' zegt Egel. 'Ik heb zo'n zin om een paar dagen bij jou te logeren.'

Een paar dagen? denkt Zwijn. Dat hadden we toch niet afgesproken? Egel zou hier één nachtje blijven. Nou ja, misschien heeft hij het niet goed gehoord.

'Hè hè, wat een reis. Waar is de logeerkamer? Dan zet ik daar meteen mijn koffer neer.'

'Geef maar,' zegt Zwijn, terwijl hij Egels koffer pakt. 'Zal ik je voorgaan?' Zwijn loopt naar de logeerkamer en zet Egels koffer bij het bed.

'Poeh zeg, wat een grote kamer,' zegt Egel.

Zwijn kijkt trots rond. 'Vind je? Maar wil je soms wat drinken, dan laat ik je daarna de rest van mijn huis zien.'

'Nou, een glaasje limo gaat er wel in,' zegt Egel. 'Enne, heb je er nog wat lekkers bij?'

Wat een brutale vraag, denkt Zwijn. 'Eh... ik zal kijken in de kast,' antwoordt hij stotterend. 'Ik heb koekjes, is dat goed?'

'Prima,' vindt Egel. Hij pakt met twee handen de limonade uit Zwijns hand en drinkt het glas met grote slokken meteen leeg. Een klein boertje ontsnapt uit zijn keel. 'Burp, dat was heerlijk, Zwijn. Nog één?' Egel strekt zijn arm uit naar Zwijn om het glas te geven.

Terwijl Zwijn nieuwe limonade pakt, kijkt Egel zijn ogen uit. Wat een groot huis heeft Zwijn. Dan ziet Egel de afstandsbediening van de tv. Dat ding is net zo groot als mijn tv... denkt Egel. 'Ik mag wel even kijken, toch? Sesamstraat begint, daar moet ik altijd zo om lachen.'

'Nou eh,' zegt Zwijn, 'ik wil liever even bijkletsen, als je dat goed vindt. We hebben elkaar al een tijdje niet gezien. Hoe is het met je?'

'Praten doen we straks, ok? Heb je nóg een koekje?'

Egel gaat er eens goed voor zitten. In die hele grote stoel van Zwijn.

Zwijn kijkt een beetje beteuterd. Is dit nou logeren? denkt hij. Wacht maar, als hij bij Egel is, gaat hij daar veel meer eten. Want hij is toch lekker groter.